

M.I.S.**! POZOR !****M.I.S.**

Mimořádná informace

29. listopadu 2009

Vážené kolegyně a kolegové,

Asociace profesionálních myslivců České republiky se na Vás obrací s žádostí o **součinnost a sjednocení postupu vůči Ministerstvu zemědělství ve věci vážných dopadů některých ustanovení nového trestního zákoníku na odvětví myslivosti, resp., na činnost mysliveckých stráží a příslušných orgánů v oblasti postihování nelegálního lovu.**

Odůvodnění

Dne 1. ledna 2000 nabyl účinnosti zákon číslo 238/1999 Sb., kterým se měnila řada zákonů (zejména zákon číslo 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů a zákon číslo 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů). Tento zákon přinesl zásadní změnu v postavení nejen myslivecké stráže, ale i stráží ostatních, když fyzickým osobám, majícím podle příslušných zákonů postavení stráže, přiznal při výkonu jejich oprávnění a pravomocí postavení veřejného činitele. Tím získaly myslivecké stráže nejen zvýšenou trestně právní ochranu, ale i zvýšenou trestně právní odpovědnost. Myslivecké stráže realizují v terénu spektrum činností směřujících k ochraně přírody, honiteb a zvěře, která je zákonem deklarována jako „přírodní bohatství“. Nejedná se tedy o ochranu majetku vlastníků honebních pozemků, držitelů nebo uživatelů honiteb - jedná se o přírodní bohatství. I přesto stát nechává stráže realizovat celou řadu náročných a životu nebezpečných činností výhradně v osobním volnu těchto občanů a výhradně na jejich náklady. Zcela zásadním argumentem je rizikovost celé činnosti stráží, při které je přímo ohroženo jejich zdraví či životy. Stát zákonem stanovuje uživatelům honiteb povinnost navrhnout občany do funkce mysliveckých stráží, kdy pak těmto strážím zákonem stanovuje povinnost pronásledovat v terénu pachatele závažné trestné činnosti (která je navíc konána i v organizovaných skupinách, v noci a se zbraní v ruce).

Proto by mělo být samozřejmou povinností státu, v maximální míře a v rozsahu zákonných povinností napomáhat činnosti stráží a tyto občany-stráže maximálně chránit. Realita je však zcela jiná. Od roku 2001 neudělalo MZe (jako ústřední orgán státní správy myslivosti) z vlastní iniciativy pro činnost mysliveckých stráží prakticky nic, co by mysliveckým strážím skutečně pomohlo v jejich nesmírně náročné, odpovědné a rizikové činnosti. Tak jsou myslivecké stráže ponechány ve své činnosti bez podpory, metodického vedení i bez finanční podpory; a nebýt některých aktivních krajských úřadů organizujících na své náklady pro stráže školení, nikdo by pomoc strážím nerealizoval.

Ministerstvo zemědělství (jako ústřední orgán státní správy) neustále veřejně zdůrazňuje, kolik desítek milionů korun dotací jde do odvětví myslivosti. Problém však je v tom, že pracovníci ministerstva už veřejně nespecifikují (kromě dotací poskytovaných prostřednictvím krajských úřadů), kam tyto finanční prostředky doputují a kolik z nich skutečně skončí v honitbách, jako smysluplná státní pomoc při realizaci celospolečensky žádoucích mysliveckých projektů. Zřejmě je státní finanční podpora rozšiřování tetřeva u státního podniku VLS pro MZe velmi důležitá; zřejmě je státní finanční podpora státního podniku LČR při chovu bílého jelena či kozy bezoárové pro MZe zcela nezbytná; zřejmě má státní finanční podpora prodejních výstav v Lysé nad Labem pro MZe také zásadní význam. Rozhodnutí o využití státních finančních prostředků je plně v kompetenci příslušných ministerských úředníků a nám nepřísluší rozhodovat za ně. Nicméně jako aktivní myslivecká organizace s celostátní působností máme právo upozorňovat na stále se

vyskytující nedostatky v práci MZe a požadovat jejich nápravu. Vzhledem ke znalosti situace v honitbách i ve všech regionech ČR tak můžeme upozorňovat ministerstvo na řadu neřešených problémů a musíme požadovat jejich urychlené řešení. Proto jsme přesvědčeni, že ministerstvo zemědělství musí pro zásadní zlepšení kritické situace v odvětví myslivosti dělat daleko více, než dělá doposud; a to jak v oblasti legislativní, tak v oblasti metodické, koordinačně-řídící i v oblasti dotační podpory vybraných oblastí myslivosti. Bohužel se v praxi stále setkáváme s tím, že vysocí ministerští úředníci (např., vedoucí oddělení myslivosti) místo plnění svých metodických povinností spolupořádají (přednáší) s komerčními firmami placená školení, kam jsou cíleně zvány (za cca 2.000.- Kč/osobu) pracovníci prvostupňových orgánů státní správy (viz. pozvánky na tato školení); jde především o to, že pracovníci státní správy (na ORP i KU) by měli být úředníky ministerstva metodicky vedeni i školeni zcela zdarma v rámci naplňování metodických povinností MZe. Možná právě pro uvedené honorované komerční vystupování na různých školeních pak úředníci MZe nemají čas plnit své zákonné povinnosti (za které jsou státem placeni) – třeba právě v oblasti metodické či dotační podpory mysliveckých stráží.

Jak jistě všichni velice dobře víte, dnem 1. ledna 2010 nabývá účinnosti **zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník**, který nahradí dosavadní zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Z hlediska mysliveckých stráží a jejich činnosti a z pohledu celého odvětví myslivosti přináší nový trestní zákoník některé významné změny.

Zcela zásadní změnou je nové vymezení trestného činu „pytláctví“ (dříve § 178a, nyní § 304). Pytláctví tak bude trestným činem teprve tehdy, pokud někdo neoprávněně uloví zvěř nebo ryby „v hodnotě nikoli nepatrné“, tzn. v hodnotě dosahující částky nejméně 5000,- Kč (§ 138 odst. 1). Pokud je škoda menší než 5000,- Kč, půjde o přešupek podle § 35 odst. 1, písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Právě tato změna je pro činnost stráží i orgánů činných v trestním řízení zcela zásadní. Zákonem stanovená hranice 5.000.-Kč má skutečně nezastupitelný význam; tzn., od roku 2010 bude záležet doslova na každé koruně hodnoty neoprávněně ulovené zvěře, zda se bude jednat o trestný čin nebo „jen“ o přešupek.

Proto bude po 1.1.2010 základním faktorem pro účinné postihování nelegálního lovu právě systém a způsoby určování hodnoty nelegálně ulovené zvěře či ryb. Bohužel, ministerstvo zemědělství po roce 1990 nikdy nevypracovalo metodický materiál, kterým by byly rámcově určeny hodnoty živé i usmrcené zvěře (všech kategorií daných druhů-samec, samice, mládě) u všech druhů volně žijících živočichů zařazených na základě ust. § 2 zákona o myslivosti do kategorie zvěře.

Ovšem po 1.1.2010 bude metodický materiál ústředního orgánu státní správy myslivosti a rybářství na určování hodnoty všech druhů zvěře či ryb (živé či usmrcené) zcela nezbytný. Bez oficiálního systému určování hodnoty nelegálně ulovené zvěře budou mít zásadní problémy nejen příslušné orgány, ale v permanentním ohrožení budou především všechny myslivecké stráže, které proti nelegálnímu lovu mají vystupovat.

Jde především o to, jak budou myslivecké stráže proti realizátorům nelegálního lovu postupovat; tzn., že intenzita a důraz zásahu myslivecké stráže proti pachateli trestného činu mohou být velmi odlišné od zásahu proti občanovi, který spáchal „pouhý“ přešupek. A rozdíl mezi závažným trestným činem a přešupkem na úseku nelegálního lovu může být skutečně jen několik desítek korun. A těch několik desítek korun může tvořit tenkou hranici mezi adekvátním zásahem stráže a trestným činem zneužití pravomoci veřejného činitele (s hrozbou nepodmínečného odsouzení pro danou stráž).

Proto by mělo MZe ihned konat. Resp., MZe, jako ústřední orgán státní správy myslivosti i rybářství mělo konat již dávno – tzn., v době projednávání a schvalování nového trestního zákona. Co dělali státem placení úředníci? Proč se schválila tato právní úprava, která jednoznačně degraduje odvětví myslivosti i rybářství? Právní úprava, která může nastartovat zcela zásadní

zhoršení bezpečnostní situace v přírodě a prostředí venkova a s tím spojené zvýšení aktivity pachatelů nebezpečné nelegální činnosti.

Je totiž zcela vyloučené, aby si každá myslivecká stráž, každý orgán státní správy, každý orgán činný v trestním řízení, každý soud či každý soudní znalec vypracovával svou vlastní metodiku či systém hodnocení hodnoty všech druhů zvěře (§ 2 zákona o myslivosti).

Už jen tato výše uvedená právní úprava v trestním zákoníku zásadně degraduje význam a postavení odvětví myslivosti i odvětví rybářství. Zákon zcela nepokrytě ignoruje obrovskou společenskou nebezpečnost nelegálního lovu – především v odvětví myslivosti. Není přece možno zpochybnit to, že tato odsouzeníhodná a nebezpečná činnost, realizovaná v noci, velmi dobře ozbrojenými a vybavenými jednotlivci či organizovanými skupinami nelegálních lovců-pytláků je zcela nepochybně velmi nebezpečnou trestnou činností. A to bez ohledu na to, kolik nelegální lovci pozabíjejí volně žijících živočichů. Ovšem náš právní řád od 1.1.2010 staví tuto velmi nebezpečnou činnost střelnými zbraněmi ozbrojených pachatelů ve volném terénu a zabíjejících druhy volně žijících živočichů (deklarovaných zákonem jako „přírodní bohatství“) na úroveň krádeží v supermarketech. Tzn., že když pachatel v noci nelegálně povraždí v přírodě živočichy pod 5.000.- Kč, je to pro náš stát vlastně jen obyčejný přestupek.

K tomu se navíc ještě přidává přístup některých orgánů činných v trestním řízení, které vždy měly a mají k oblasti oceňování nelegálně ulovené zvěře zcela svérázný přístup – např., dle jejich názoru – „má jeden usmrcený zajíc cenu cca 200.- Kč, protože taková je jeho tržní cena v prodejně zvěřiny“! Potom po 1.1.2010 mohou uživatelé honiteb očekávat, že si v jejich honitbě udělá kdokoliv „hon na zajíce“ a pokud jich střelí 24 ks – jedná se o pouhý „přestupeček“. Pokud Vám v honitbě někdo uloví dvě 95 kg prasata (při aktuální ceně 25.- Kč/kg) jedná se opět o pouhý přestupek! To potom můžeme tento systém aplikovat na celou přírodu! Tzn., pokud někdo otrhá či pokosí na louce vzácné rostliny (orchideje aj.) můžeme tuto škodu posuzovat obdobně, tzn., podle ceny 1q sena, kdy se bude při posuzování brát v úvahu jen jakási hodnota suroviny.

TENTO PŘÍSTUP STÁTU VELMI VÝZNAMNĚ DEGRADUJE CELÉ ODVĚTVÍ MYSLIVOSTI I RYBÁŘSTVÍ, PROTOŽE TRESTNÝM ČINEM BY Z PODSTATY A SPOLEČENSKÉ NEBEZPEČNOSTI TÉTO ČINNOSTI MĚL BÝT JAKÝKOLIV NELEGÁLNÍ LOV V PŘÍRODĚ – BEZ OHLEDU NA TO, JAKÁ BYLA HODNOTA NELEGÁLNĚ POBITÝCH ŽIVOČICHŮ.

Dnes se v ČR kvalifikuje týrání zvířat jako odsouzeníhodný trestný čin. Zatímco odsouzeníhodné nelegální zabíjení volně žijících živočichů v noci, střelnými zbraněmi a třeba v organizovaných skupinách se (pokud je to pod hodnotu 5.000.- Kč) klidně kvalifikuje jako „pouhý přestupek“. Uvědomuje si stát či jeho orgány to, do jaké pozice tím staví uživatele honiteb i myslivecké stráže? Jak asi budou myslivecké stráže nyní postupovat proti pachatelům nelegálního lovu? Budou v noci pozorovat pytláckou skupinu a na kalkulačce počítat, kolik toho asi nelegální lovci ulovili a jaká je aktuální hodnota pozabíjené zvěře? Nebo budou ve dne pozorovat skupinu nelegálně lovících lovců zaječí zvěře, kteří budou mít uloveno pouze 24 zajíců (á 200.- Kč; celkem 4.800.- Kč) a tak spáchají hromadně účinný přestupek v rámci organizované skupiny lovců-přestupkářů?

A už dnes zaznívají polemické hlasy některých nelegálních lovců, kteří namítají, že dnes nemá přemnožená černá zvěř-kalamitní škůdce polí - prakticky žádnou cenu a je žádoucí, aby byla likvidována jakýmikoliv způsoby. Tzn., usmrcení jakéhokoliv počtu škodící-bezcenné černé zvěře nelegálními lovci proto bude maximálně přestupkem. Myslím, že celá řada nebezpečných nelegálních lovců si dnes mne ruce a intenzivně čistí legální i nelegální zbraně a těší se po 1.1.2010 na lovecké žně v našich honitbách.

Asociace profesionálních myslivců ČR čekala celé měsíce, zda odpovědné ministerstvo zemědělství či renomovaní odborníci z naší největší myslivecké organizace začnou v této věci vyvíjet nějakou odbornou aktivitu. Bohužel se blíží konec roku a ministerské úředníky ani další

čelné představitele naší myslivosti zřejmě opět vůbec nezajímá, co budou po 1.1.2010 dělat myslivecké stráže, uživatelé honiteb, orgány státní správy či orgány činné v trestním řízení. Už slyšíme (či čteme) „rozšafné a odborné“ vysvětlení některého ministerského úředníka o tom, že vydávat nějaký ministerský metodický pokyn není vůbec snadné – co kdyby se podle něj někdo řídil a nebylo to dobře? Navíc od srpna si mohly tisíce myslivců prakticky v každém čísle časopisu MYSLIVOST (autoři Palas, Pondělíček) číst, jak v myslivosti vše perfektně funguje, jak proběhla reforma myslivosti a jak dokonale plní úředníci ministerstva zemědělství své úkoly. Ale i tento případ opět jasně dokladuje odbornou úroveň úředníků MZe i jejich minimální aktivity na celém úseku myslivosti. Proto veškeré uvedené problémy v této věci, případné ohrožení mysliveckých stráží, nárůst nelegální lovecké činnosti v honitbách v ČR, zhoršení bezpečnostní situace na venkově či ohrožení zdraví či životů mysliveckých stráží plně „padnou na hlavy“ všech odpovědných a pasivních pracovníků ministerstva zemědělství.

Pro přihlouplé kritiky činnosti APM ČR opět zdůrazňujeme, že APM ČR (jako vždy v minulosti) nejen kritizuje, ale předkládá i návrhy na řešení daného problému. Proto Asociace profesionálních myslivců ČR navrhuje ministerstvu zemědělství toto rozumné dvouetapové řešení dané tristní situace. :

I. Etapa:

- ministerstvo zemědělství svolá pracovní skupinu (složenou z odborníků na myslivost, veterinární medicínu, ochranu přírody, zoologii; vlastníky a uživatele honebních pozemků aj.), která pro MZe vytvoří návrh metodického pokynu **„Systém určování hodnoty živé a usmrčené zvěře (všech druhů zvěře, dle jednotlivých kategorií)“**;
- tento systém bude akcentovat celé spektrum kritérií určujících hodnotu daných druhů zvěře; tzn., nejen hodnotu dané suroviny-masa; tzn., musí se brát v úvahu především to, že zvěř je deklarována zákonem jako přírodní bohatství;
- nelze akceptovat argumenty, že je momentálně některý druh zvěře (špatným a nekonceptním mysliveckým hospodařením nebo hloupou a nekonceptní ochranou přírody) přemnožen; tzn., přírodním bohatstvím jsou i (momentálně přemnožené) druhy zvěře – např., prase divoké, vydra říční, krkavec obecný, kormorán velký, výr velký, straka obecná, srnec obecný aj.);
- MZe (jako ústřední orgán státní správy myslivosti a rybářství) **vydá metodický pokyn „Systém určování hodnoty živé a usmrčené zvěře (všech druhů zvěře, dle jednotlivých kategorií)“** a tak výrazně pomůže všem zainteresovaným subjektům (strážím, orgánům státní správy, orgánům činným v trestním řízení, soudům, znalcům aj.).

II. Etapa:

- při první novelizaci trestního zákona **prosadí změnu ustanovení týkající se pytláctví**, kdy trestným činem bude (z důvodu vysoké celospolečenské nebezpečnosti) každý nelegální lov ve volné přírodě s jakoukoliv zbraní v ruce – bez ohledu na jakousi (diskutabilní) hodnotu pozabíjených volně žijících živočichů-zvěře.

Proto se naše Asociace profesionálních myslivců ČR obrací na:

**všechny myslivecké organizace z ČR (včetně vážených OMSů ČMMJ);
všechny myslivecké stráže, držitele i uživatele honiteb a myslivce z honiteb;
všechny orgány státní správy na úrovni KÚ a ORP;
na všechny další zainteresované subjekty s výzvou:**

pojdme společně vytvořit dostatečný tlak na ústřední orgán státní správy myslivosti (MZe), aby začal okamžitě řešit tuto problematickou situaci, která bude po 1.1.2010 dále výrazně zhoršovat situaci v odvětví myslivosti a ztěžovat či zcela znemožňovat (již tak velice náročnou a velice rizikovou) práci našich mysliveckých a rybářských stráží.

Asociace profesionálních myslivců ČR zaslala ministru zemědělství ing. J. Šebestovi **otevřený dopis s žádostí o řešení této alarmující situace** i se svým návrhem na řešení vážného problému v oblasti mysliveckých stráží, který může negativně ovlivnit činnosti i bezpečnost mysliveckých

stráží, hospodaření uživatelů honiteb, rozšíření nelegální lovecké činnosti, narušení stability a bezpečnosti v celém prostředí venkova i budoucí vývoj celého odvětví myslivosti. Jen pro informaci uvádíme, že k dnešnímu dni zůstal tento náš otevřený dopis bez jakékoliv reakce ministra i odpovědných úředníků ministerstva; a konec roku 2009 se blíží!

S pozdravem „Myslivosti zdar!“

Za redakci M.I.S.

Petr Horák

viceprezident a předseda výkonného výboru
Asociace profesionálních myslivců ČR

P.S.

Vážené kolegyně a vážení kolegové myslivci!

Někteří představitelé myslivosti z některých mysliveckých organizací (ing. Kostečka z ČMMJ) neustále rozšiřují informace o tom, že členové Unie mysliveckých organizací ČR (dále UMO ČR) na svých „Shromážděních myslivců ČR“ ve Velkém Meziříčí „kolaborují“ s vlastníky honebních pozemků a zemědělskými subjekty a chtějí otevřít zákon o myslivosti a snížit minimální výměru honiteb na 150 (a méně) hektarů.

Pochopitelně, že všichni myslivci sledující M.I.S. mají přesné informace a dobře vědí, že členové UMO ČR nechtějí v žádném případě v tomto období otevírat zákon o myslivosti, ale jejich jedinou snahou je zahájení práce na nové moderní „Koncepti dlouhodobého rozvoje odvětví myslivosti v ČR“; koncepci, která by postavila myslivost v ČR na nové moderní a odborné základy a vytvořila by z ní pro budoucnost plně konkurenceschopné odvětví. Na všech jednáních bylo zdůrazňováno, že nejprve je nutno vytvořit „koncepti“, a teprve potom diskutovat o případných změnách zákona o myslivosti. Navíc členové UMO ČR vždy zdůrazňovali, že nevidí naprosto žádný důvod měnit stávající minimální výměru honitby 500 ha.

Hlavní dnešní spor spočívá v tom, že **ministerstvo zemědělství spolu s vedením ČMMJ** plně podporují stávající (dvoustránkovou) ministerskou „koncepti myslivosti“; zatímco **členové UMO ČR** trvají na tom, že budoucí rozvoj myslivosti nemůže být postaven na takto tristním materiálu a chtějí vytvořit novou odbornou koncepci. Zřejmě proto se již několik měsíců snaží někteří nervózní funkcionáři či úředníci odvést pozornost myslivecké veřejnosti od nutnosti tvorby moderní koncepce myslivosti tím, že podobnými lživými tvrzeními cíleně diskreditují dlouhodobou koncepční činnost členů UMO ČR.

Možná by místo podobných diskreditačních kampaní měli představitelé ČMMJ objektivně informovat svou členskou základnu v honitbách či OMSy ČMMJ o tom, co vlastně prosazují na jednáních o myslivosti; např., s nikým neprojednané stanovisko ČMMJ k „Chartě o lovu a biodiverzitě“; např., na jednání na MZe 18.11.09 prezentoval ing. Kostečka z ČMMJ návrh o tom, že by se v nové koncepci myslivosti měly v budoucnosti **zrušit „normované stavy zvěře“** - s tím, že **si sami vlastníci honebních pozemků budou dle svých zájmů určovat horní hranici početních stavů zvěře ve svých honitbách!** Jsme přesvědčeni, že tento návrh zaměstnance ČMMJ „ocení“ všechna myslivecká sdružení sousedící s velkými komplexy lesů, která platí každoročně stotisícové škody působené přemnoženou zvěří právě z lesních honiteb.

Velcí vlastníci lesů budou tomuto návrhu jistě (tiše a nenápadně) tleskat.

Otázkou je - komu a čemu slouží podobné „odborné návrhy“; určitě ne zájmům členů ČMMJ, myslivců, uživatelů honiteb či úrovně naší myslivosti!